

dette ogsaa vil være til Gavn for Folkekirken i sin Helhed.

Hvad selve Flertalsindstillingen angaar, er den jo bleven til ved et Kompromis og har selvfølgelig Kompromisets sædvanlige Svagheder, idet man fra de forskellige Sider har været nødt til paa forskellige Punkter at vise Resignation og gøre Indrømmelser. Indgaaende at omtale de enkelte til Landstingets Affattelse af Lovforslaget i Flertallets Indstilling foreslaaede Ændringer finder jeg ingen Anledning til ved denne Lejlighed. Samtlige de paagældende Ændringer ere blevne drøftede ved Lovforslagets anden og tredie Behandling her i Tinget, og jeg skal med Hensyn til de fleste Punkter tillade mig at henvise til mine Udtalelser ved de Lejligheder, saa at jeg her kan nøjes med ganske kort at nævne dem.

I det hele og store har Fællesudvalgets Flertal kunnet tiltræde de Ændringer, som foretoges ved anden Behandling her i Landstinget, naar undtages Bestemmelsen om Præsten som født Formand i Menighedsraadet. De til Landstingets Affattelse under Nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10 og 11 stillede Ændringsforslag gaa ud paa at følge Folketingets og Regeringsforslagets Bestemmelse paa dette Punkt, hvorefter Præstens Stilling i Menighedsraadet bliver den, at han kun bliver Formand, naar han vælges dertil, men han er født Medlem af Raadet og har Ret til, som det siges i § 12, at kræve Raadet sammenkaldt, hvilken Ret intet enkelt Medlem af Flertallet, som ellers have lagt Vægt paa, at Præsten skulde være selvskreven Formand, have ment at burde give efter paa dette Punkt, saa meget mere som det før er blevet vedtaget i begge Rigsdagens Ting, at Menighedsraadet selv skulde vælge sin Formand, og en saadan Ordning vides at være ønsket ogsaa af adskillige af Præstestanden. En af Landets Biskopper udtaler saaledes i sin i Efteraaret afgivne Erklæring over det i Aar af Regeringen forelagte Forslag til Menighedsraadslov blandt andet: „Jeg tror ikke, at man skal frygte for at lade Menighedsraadet selv vælge sin Formand. Det, at Formanden vælges, vil stille baade Menighedsraad og Præst frit og tillige opfordre dem til, om muligt, at have det godt sammen.“

Ændringsforslaget under Nr. 4 til Landstingets Affattelse gaar ud paa, at Menighedsraadernes Valgperiode forkortes fra 6 til 4 Aar, hvilket, som det vil erindres fra Lovforslagets anden Behandling her i Tin-

get, hænger sammen med, at § 26 ophæves med sin Bestemmelse om, at det saakaldte Valgnævn i Forening med Menighedsraadet skal deltage i Præstevalg.

I § 4 følges Landstingets Affattelse med Hensyn til skriftlig Anmeldelse til Valglisten efter en bestemt Formular. — I § 5 følges ligeledes Landstingets Affattelse med Hensyn til Medlemsrettens Ophør ved Tilslutning til et Trossamfund udenfor Folkekirken's Orden. — I § 7 følges Landstingets Affattelse med Hensyn til en rent redaktionel Ændring.

I § 11 indføres i Folketingets Affattelse det af Landstinget ved anden Behandling vedtagne Udtryk „evangelisk-lutherske“ imellem „danske“ og „Folkekirke“. Den Tilføjelse, Erklæringen fik ved tredie Behandling, er derimod bleven udeladt efter forskellige Forhandlinger i Fællesudvalget eller navnlig i dets Underudvalg. Idet jeg ellers med Hensyn til Erklæringen i § 11 tillader mig at henvise til mine Udtalelser ved anden og tredie Behandling, skal jeg kun udtale, at den forekommer mig fuldt ud kirkelig forsvarlig. Der har været talt om, at Indførelsen af Udtrykket „evangelisk-lutherske“ i Erklæringen skulde betyde en Skærpelse af det rent konfessionelle. Dertil skal jeg sige, at det efter min Mening ikke skal være en Skærpelse, men en Hævdelse af det konfessionelle. Jeg ser ikke rettere, end at en Udeladelse af Ordet „evangelisk-lutherske“ under de foreliggende Omstændigheder let kunde opfattes som en utilbørlig Svækkelse af det konfessionelle Præg. Folkekirken ifølge Grundloven har og skal have. Derfor har jeg sat særlig Pris paa, at dette blev optaget; det indeholder, som sagt, ikke nogen Skærpelse, men en Hævdelse af det i Henhold til Grundloven bestaaende.

I §§ 14 og 16 følges Landstingets Affattelse vedrørende nogle uvæsentlige Ændringer. — I § 25 følges ligeledes Landstingets Affattelse, hvorved Reglerne for Menighedsraadernes Medvirkning ved Besættelse af Præsteembeder ikke fremtræde som midlertidige, saa at de altsaa ikke bortfalde, fordi der udkommer andre kirkelige Love, f. Eks. den Lov, som nævnes om Præsternes Lønningsforhold. — § 26 i Folketingets Affattelse og i Regeringsforslaget og de Bestemmelser, som slutte sig dertil i §§ 27 og 28, skulle udgaa som af Landstinget vedtaget.

Under Forhandlingerne om de saakaldte Afskedigelsesparagraffer, §§ 31—34, er man bleven enig om at lade dem ud-